

[A. M. Hansen.]

private Læreruddannelse har vist sin store Betydning i det danske Folk. Jeg vil derfor være meget utryk, dersom man skulde tage det private Initiativ bort.

Mit Parti ser med megen Sympati paa det foreliggende Lovforslag, idet vi finder, at de foreslaaede Forhøjelser af Statstilskuddene til de private Seminarier er stærkt paa-krævede, dels som Følge af de i 1946 gennemførte nye Lønningslove, der ogsaa for Privatseminarierne maatte medføre betydelige Merudgifter til Lønninger, og dels paa Grund af den store Stigning i Priseniveauet, der har medført en meget trykkende Stigning i alle øvrige Driftsudgifter. Det er derfor naturligt, at der sker en à jour-Føring, saaledes at Statstilskuddet i nogen Grad dækker de stigende Udgifter.

Jeg er ganske enig med den højtærede Minister, naar han advarer imod at lade Seminarierne søge Dækning for disse Merudgifter ved en Forhøjelse af Skolepengene; disse er efter min Mening allerede for høje i Betragtning af, at Eleverne paa Statsseminarierne er helt fri for Skolepenge. Dette giver en Ulighed i Vilkaarene for Læreruddannelsen, som i Virkeligheden efter min Mening ikke lader sig forsvare, thi de vordende Lærere er jo ikke frit stillet med Hensyn til, om de vil søge til et Statsseminarium eller et privat Seminarium, idet Statsseminarierne ikke engang har Plads til Halvparten af dem, der skal gennemgaa Seminarieuddannelsen, hvis Behovet af Lærere skal kunne blive dækket. Det er et Spørgsmaal, om det ikke bliver nødvendigt at bortfjerne denne Ulighed. Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen var jo ogsaa inde paa den Tanke og udtalte Ønske om, at der gaves et ekstra Tilskud til de Elever, der maa søge Privatseminarierne.

Jeg vil hertil gerne sige, at hvis vi ikke kan bortfjerne Uligheden, men skal beholde Skolepengene, kunde jeg godt tænke mig en Ændring af Betalingsordningen, saa den kom til at svare til den, der er gældende ved Gymnasieskolerne, hvorefter Betalingen gradueres i Forhold til Forældrenes eller Forsørgernes økonomiske Kaar, men det Problem er det maaske ikke muligt at løse ved Behandlingen af dette Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen omtalte Elevtilskuddenes Forhøjelse. Jeg er ganske enig i, at det er nødvendigt at forhøje Elevtilskuddene, hvis man da ønsker fremdeles at kunne forvente Tilgang til Lærergerningen ogsaa fra de bredere Befolkningslag, hvad jeg tillægger meget stor Betydning. Jeg anser det derfor for uom-

gængelig nødvendigt, at Elevtilskuddene forhøjes, men det tror jeg ogsaa man er ganske klar over, idet der, saa vidt jeg ved, allerede er Forhandlinger i Gang om dette Spørgsmaal.

Af Bilaget til Lovforslaget fremgaar det, at Lovforslaget, som det foreligger, ikke dækker Privatseminariernes Ønsker fuldt ud; det kunde man maaske heller ikke forlange; men der bliver, saa vidt jeg kan se, og som det allerede er sagt af det ærede Medlem Hr. Karl Olsen, en betragtelig Divergens mellem Privatseminariernes Ønsker og det, Lovforslaget gaar ud paa. Disse Enkeltheder bliver der dog formentlig Lejlighed til at drøfte i Udvalget, og jeg kan slutte med at tilsige mit Partis Medvirken til en hurtig og velvillig Behandling af Lovforslaget.

Aidt: Der er Grund til at udtale Tilfredshed med, at den højtærede Undervisningsminister har fremsat Forslag til Ændring af Loven om Statstilskud til anerkendte private Seminarier af 1928 med senere Ændringer, for det er meget paa-krævet at faa en Ændring her. De anerkendte private Seminarier har i én Aarrække eksisteret under daarlige økonomiske Forhold, som de ikke var tjent med at arbejde under, og som navnlig den danske Skole er meget interesseret i at de ikke fortsat skal virke under.

Ved tidligere Lejlighed, da Lærerlønningssloven var til Behandling, har jeg givet Udtryk for, at det, der betyder mest for den danske Skole og i den danske Skole, hverken er Skolebygninger, Inventar, Metoder el. lign., men derimod Læreren. Det fornemste Sted, Samfundet kan sætte ind, hvis det vil naa noget virkelig værdifuldt i vor Skole, er med Hensyn til Lærerens Uddannelse og Dannelse. I denne Forbindelse var der Grund til at komme nærmere ind paa Spørgsmaalet om Læreruddannelsen, men det skal jeg afstaa fra paa nærværende Tidspunkt, saa meget mere som det vel inden længe vil komme paa Dagsordenen. Jeg vil imidlertid understrege, at det efter min Mening under alle Forhold er tvingende nødvendigt, at de Seminarier, Samfundet betror at uddanne Lærere til vor Skole, har de bedst mulige Forhold at arbejde under. Naar man for en stor Del har overladt Privatseminarier den Uddannelse — og jeg er af den Mening, at det er et Gode for vore Skoler, at Privatseminarierne er med i dette Arbejde —, naar man altsaa anerkender og opretholder Ordningen med disse private Seminarier, maa man naturligvis i Konse-